

**СПРАВА «МЯСНИКОВ ТА УЛЬЯНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF MYASNIKOV AND ULYANOV v. UKRAINE)**

(Заяви № 61919/19 та № 32809/20)

Стислий виклад рішення від 10 червня 2021 року

Заявник тримався під вартою у Державних установах «Дніпровська установа виконання покарань (№ 4)» та «Черкаський слідчий ізолятор».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявники висували також інші скарги за положеннями Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними і у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Крім того, з огляду на всі наявні у нього матеріали Європейський суд констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання заявників під вартою під час досудового розслідування та пункту 5 статті 5 Конвенції — у зв'язку з відсутністю або наданням неналежного відшкодування за порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги прийнятними;

3. *Постановляє*, ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту стосовно цих скарг;

4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);

5. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»